

Anna Kufel-Dzierzgowska, Andrzej Szymczak

Szczawno, gm. Burzenin, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 10, 116

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STOBNICA-TRZYMORGI, gm. Ręczno
woj. piotrkowskie

patrz
neolit

STROBIN, gm. Konopnica
woj. sieradzkie
Stanowisko 2

patrz
okres halsztacki

SZCZAWNO, gm. Burzenin
woj. sieradzkie
Stanowisko 1

Muzeum w Sieradzu

Badania prowadzili mgr Anna Kufel-Dzierzgowska i mgr Andrzej Szymczak. Finansował WKZ w Sieradzu. Pierwszy sezon badań. Osada z wczesnego okresu lateńskiego, kultura łużycka.

Stanowisko położone jest na niewielkim wzgórzu wśród bagnistych łąk, około 50 m na północ od wsi i 200 m na zachód od drogi z Burzenina do Szynkielowa. Wzgórze zostało w połowie rozwieszone przez okolicznych rolników.

Zbadano powierzchnię 2 arów. W wyniku wykopalisk stwierdzono co następuje.

Na wzgórzu położonym wśród bagien w początkach okresu lateńskiego założono osadę otwartą. Pozostałością po niej jest niska warstwa kulturowa o miąższości około 10 cm, zawierająca ułamki ceramiki ręcznie lepionej. Osada ta została otoczona później wałem drewniano-ziemnym o wysokości około 3 m. Z tego zapewne okresu pochodzi jama zawierająca ułamki ceramiki i drobne węgielki drzewne. Osada została opuszczona przez mieszkańców w środkowym okresie lateńskim.

W okresie nowożytnym, zapewne w początku w. XIX zrobiono nasyp wyrównujący majdan z poziomem zachowanych resztek wału. W nasypie tym, o miąższości około 2 m, występowały ułamki naczyń toczonych na kole. Niektóre z nich były pokryte wielobarwną polewą. Oprócz ceramiki znaleziono także fragmenty kafli zdobionych ornamentem roślinnym, także polewanych. Ceramikę i kafle z nasypu datować można na XVII w.

Ceramika z osady jest ręcznie lepiąca z gliny z dużą domieszką tłuczonego, gruboziarnistego granitu. Obok ułamków typowych dla końcowej fazy kultury łużyckiej występują fragmenty charakterystyczne dla kultury wschodniopomorskiej.

Badania będą kontynuowane.